

Romans

אגרת פולוס השליח אל הרומיים

פרק א

א פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר
את-בשרת האלהים:
ב אשר מקדם הגיד אתה על-פי נביאיו בכתבי הקדש:
ג על-דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לפי בשרו:
ד והוכן בן-האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו
מן-המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:
ה ועל-ידו נתן לנו חן ומלאכות-יה להטות את-לב
כל-הגוים לאמונה בעבור שמו:
ו ובתוכם הנכם גם-אתם קריאי ישוע המשיח:
ז כל-הקהל ברומי ידידי אלהים בחיירי וקדשיו חסד
ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
ח בפתח דברי אודה את-אלהי בישוע המשיח
בעד-כלכם כי אמונתכם שמעה בכל העולם:
ט והאלהים אשר בבשרת בנו אני עבד אתו ברוחי
ונפשי הוא עדי כי לא-חדלתי מהזכיר אתכם:
י ומעתיר אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרכי
ברצון אלהי לבוא אליכם:
יא כיי-נכסף נכספתי לראתכם ולהאציל מן-מתנת הרוח
עליכם להוסיף לכם אמץ:
יב וגם-כן להתנחם עמכם יחדו באמונת איש ואיש
ממנו כמזכר כמזי:
יג ואין-נפשי להעלים מכם אחי כיי-רבות נתתי את-לבי
לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם-בכם כמו
גם-ביתר הגוים ונמנעתי עד-עתה:
יד הנה בעל חוב אני לבני היננים וגם-לבני עם לעז
לבני בינה ולבני בלי-בינה:
טו ובכן נכון אני לפי יכלתי להגיד את-הבשרה גם-לכם
בני רומי:
טז כי לא-אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים
היא לתשועה אל-כל-מאמין היהודי בראש
וגם-הינני:
יז כיי-בה נגלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען
נחיה באמונה בפתוב וצדיק באמונתו יחיה:
יח וחרון אלהים משמים נשקף על-עשי רשעה ובני
עולה הכבשים את-האמת בעולתה:
יט כי דעת אלהים ברורה בקרבם כי גלה להם אלהים:
כ כי חביון עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו
לאורה על-ידי פעלותיו מיום ברא ארץ ושמים
עד-פי אין-להם פה להצטדק:

א כי ידעים הם את-האלהים ולא נתנו לו כבודו אף-לא
הודו לו כי אם-במועצותיהם יהבלו ולבם הנבצר
הלך חשכים:
ב יתאמרו כי חכמים הם על-כן נבצרו:
ג וימירו כבוד אדני אל עולם בדמות תבנית אדם
בן-תמותה ותבנית עוף השמים והולך על-ארבע
ורמש האדמה:
ד על-כן אלהים הסגירם ביד שררות לבם לטמאה
ולחלל בשרם הם ביניהם:
ה אשר המירו אלהי אמת בשקר וייראו ויעבדו
את-הנוצר על-פני היוצר ברוף הוא לעולם ועד אמן:
ו בעבור זאת הסגירם אלהים ביד קלון תשווקתם כי
גם-נשיהם החליפו ארח חקתן בארח זר:
ז כאשר גם-הגברים חדלו מבוא אל-הנשים כדרך
כל-הארץ ותבער-בם אש תאונתם איש אל-רעהו
ונגבר בנגבר יתעללו לקיקלון ועקב תעתעיהם לקחו
די-גמול בנפשותם:
ח וכאשר לא חפצו השפל וידע את-האלהים פן עזכם
במשוכת לבם לעשות את אשר-לא יעשה:
ט עד אשר מלאו כל-עולה זנות רשע בצע ואון
וגם-קנאה ונצח מדון ורמיה ומזמה:
י כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים והוללים
גאים ורקהים חרשי משחית וממרים להוריהם:
יא חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים נטרי שנאה אשר
חנינה לא ידעו:
יב והם אף-פי ידעים משפט אלהים כיי-העשים מעשים
כאלה בני-מתת הם בכל-זאת לא לבד כי יעשום
כיי-אם גם-יאשרון עוד עשייהם:

פרק ב

א על-כן בן-אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות
שפט כי בדבר אשר תרשיע את-רעך תרשיע גם
את-נפשך אחרי אשר גם-אתה השפט עשית
כמעשהו:
ב ואנחנו הלא ידענו כי במישרים ישפט אלהים
כל-פעלי און:
ג ואתה בן-אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גם-אתה
עשה התאמר אל-לבך כי תמלט ממשפט אלהים:
ד או התבזז רב טובו וחקמלתו וארך אפו ולא תתבונן
כיי-טובו הוא מדריכה לשוב אליו:

כט אף זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה מולת הלכב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב אשר תהלתו לא מבני אדם פי אם מאלהים:

פרק ג

א אם פן אפוא מה-יתרון ליהודי ומה-בצע לו בכרית המולות:

ב רב מאד מכל-עבר ויתרון הראש פי-הפקדו אתם דברי אלהים:

ג ומה אפוא אם-מקצתם לא האמינו ההפר יפר חסר אמונתם את-אמונת אלהים:

ד חלילה אף אלהים נאמן הוא וכל-אדם כזב פכתוב למען-תצדק בדבריך ותזכה בהשפוטך:

ה אף אם-ינדע עז צדקת אלהים על-ידי פשעינו מה-נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו פדרך בני-אדם אני מדבר:

ו חלילה פי אם-פן איך-ישפט אלהים את-הארץ:

ז ואם-פשעי נכחשי באלהים יתן-לו עז וכבוד משנה למה-זה אצא רשע בהשפטי:

ח אף הלא זה הוא דבר מנדינו המוציאם דבתנו רעה לאמר פי אנחנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר יבא בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו:

ט ומה עתה הויש יתרון לנו אפס נאין פי לפני כן הוכחנו פי יהודים ויננים בעון המה יחד:

י פכתוב אין צדיק אין גם-אחד:

יא אין משפיל אין דרש את-אלהים:

יב הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם אחד:

יג קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו:

יד אשר אלה פיהם מלא ומררות:

טו רגליהם ימהרו לשפף-דם:

טז שד ושבר במקסלותם:

יז ודרך שלום לא ידעו:

יח אין פחד אלהים לנגד עיניהם:

יט ואנחנו ידענו פי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר קבלו את-התורה תשים דבריך ובזאת יסכר כל-פה וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:

כ יען במעשים אשר צותה התורה לא יצדק כל-בשר לפניו פי ממקור התורה יצאה דעת החטא:

כא ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר העידו עליה התורה והנביאים:

כב וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני אדם לבני אמונים כלם פי אין-מבדיל:

כג פי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:

כד ובחנו חנם כלם יצדקו פי-פדה אתם ישוע המשיח:

כה הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו כדמו על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו וחקלתו באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

ה ובשררות לבך ובערפך הקשה תצבר-לך עברה ליום הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט אלהים:

ו אשר יגמל לאיש איש כמפעליו:

ז חיי עולם לשקדי עשה-טוב שחרי כבוד והדר אשר לא יעבר לנצח:

ח וזעף ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת ולעשות עול יהינו:

ט צרה וצוקה לכל-נפש איש הפעל רע היהודי בראש וגם-הינני:

י וכבוד והדר ושלום לכל-פעל טוב היהודי בראש וגם-הינני:

יא פי אין-משא פנים עם-האלהים:

יב פי כל-אלה אשר חטאו בכלי-תורה גם בכלי-תורה יאבדו ואלה אשר חטאו ותורת אדני אתם על-פי התורה הזאת ישפטו:

יג פי לא שמעי התורה צדיקים הם לפני אלהים פי אם-שמרי התורה יצדקו:

יד פי הגוים אשר אין-להם אור תורה ועשים כדברי התורה על-פי אור דעתם הם אשר תורה אין להם יהיו תורה לנפשם:

טו בהראתם פי משפט התורה כתוב על-לוח לבם באשר דעתם תגיד להם ועשתנותיהם חליפות שטנות או מזכות אשה את-אחותה:

טז ביום ההוא אשר ישפט אלהים את-סתרי בני אדם על-פי ישוע המשיח באשר הודעתי בכשרתי:

יז ואתה פי נקראת בשם יהודי ותשת מבטחך בתורה ובאלהים תתהלל נפשך:

יח פי ידעת את-רצונו ותבין להבדיל בין-טוב לרע להיותך משפיל בתורה:

יט ולבך בטוח פי אתה הוא המנהל לעורים ואור לישיבי חשך:

כ מורה לפתאים אלוף לילדים וחותרם תכנית בדעת ואמת בתורה:

כא ואתה המאלף את-אחרים הלא תאלף את-נפשך אתה הקרא לא-תגנב התגנב אתה:

כב אתה האמר לא-תנאף תנאף אתה אתה אשר תשקץ את-האלילים התמעל מעל בקדש:

כג אתה פי תתהלל בתורה התחלל שם האלהים וסור מן-התורה:

כד פי בגללכם שם אלהים מחלל בגוים כמו שכתוב:

כה פי אמן המולה להועיל לך אם-תשמר את-התורה אף אם את-התורה הפרת הלא מולתך לערלה נהיתה:

כו ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה תחשב-לו:

כז והערל הזה מלכה העשה כמשפט התורה ידין אתך אשר יש-לך ספר המצוה ואות ברית המולות ואת-התורה הפרת:

כח פי לא-זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא המולה אשר למראה בפשו:

יו וגם לגלות את צדקתו לעת פזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את המאמין בישוע:
 יא איה אפוא עתה גאון המתהללים אין פלמאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:
 יב לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבפלעדי המעשים אשר על-פי התורה:
 יג האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:
 לד כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המולים באמונה ואת-הערלים גם-כן על-ידי האמונה:
 לה הכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אך נקיים את-התורה:

פרק ד

א ומה-נאמר על-אברהם אבינו מה-יתרון מצא במעשהו:
 ב כי לוי-נצדק אברהם במעשיו נאנה-לו תהלה אך-לא לפני אלהים:
 ג כי מה-דבר התורה והאמן אברהם באלהים ויחשבה לו צדקה:
 ד ולאיש אשר מעשהו בידו לא יחשב שכרו כמתנת חנם כי אם-כשלמת חוב:
 ה אך איש אשר מעשה ידיו אין אתו והוא מאמין במצדיק את-הרשע עקב אמונתו אמונתו זו תחשב לצדקה:
 ו באשר גם-כדוד מאשר את-האדם אשר אלהים יצדיקנו לא על-פי פעלו:
 ז אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה:
 ח אשרי אדם לא-יחשב יהנה לו עון:
 ט ואשר הנה למי לנמולים או גם-לערלים יען נקרא בזה כי אמונת אברהם נחשבה לו לצדקה:
 י ומתי נחשבה-לו כן אחרי המלו או טרם המלו לא אחרי המלו כי אם-טרם המלו:
 יא ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב לכל-המאמינים אף פיהם ערלים אשר גם-אמונתם תחשב להם לצדקה:
 יב והוא אב לנמולים אך-לא רק לנמולים לבדם פיהם-גם-לאלה ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך אברהם אבינו בעודנו ערל:
 יג כי לא בגלל התורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם-בגלל צדקת אמונתו:
 יד כי אם-פעלי התורה יורשים הם אמונה תהיה לריק והבטחה ללא-דבר:
 טו כי מפאת התורה יצא הקצף כי באשר אין תורה אין פשע:

טו על-כן בדרך אמונה תמצא למען תכון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל-הזרע לא לבני התורה לבדם פיהם גם-לבני אמונת אברהם אשר אב לכלנו:
 יז ככתוב כי אב המון גוים נתתיך לפני אלהים זה בטח בו לבו הנתן חיים למתים והקרא לאין פיש:
 יח ואף כי לא נראה פתח תקנה החזיק בתקנתו להנתן אב-המון גוים באשר נאמר כה יהיה זרעך:
 יט וכאשר לא התרפה באמונתו הביט אל-בשרו אשר היה כמת בהיותו כבן-מאת שנה ואל-רחם שרה אשר בלה:
 כ ורוחו לא נפלגה בקרבו מבלי אמן בדבר אלהים כי אם-התגבר באמונתו ונתן כבוד לאלהים:
 כא ונפשו ידעת מאד כי תשיג יד אל למלאת את אשר דבר:
 כב ועל-כן נחשבה לו לצדקה:
 כג ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה:
 כד כי אם-גם למענו אשר פן תחשב-לנו המאמינים במקום את-ישוע אדנינו מן-המתים:
 כה אשר נמסר למות בפשעינו והקם על לצדקה לנו:

פרק ה

א על-כן באשר נצדקנו באמונה שלום ישפת-לנו אלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו:
 ב אשר גם על-ידו מצאנו בדרך אמונה את-שער החסד אשר אנתנו באים בו ובעז האלהים נרים קרן באשר קיינו לו:
 ג ולא-זאת לבד כי אם-גם בצרה נרים ראש אחרי אשר ידענו פיי-צרה תוליד את-עצור רוח:
 ד ועצר הרוח את-בחינת לב ובחינת הלב את-תקנת נפש:
 ה והתקנה לא תבוש באשר הוצק בלבנו אהבת-אל ברוח קדשו אשר נתן עלינו:
 ו כי בעוד היינו רפי ידים מת המשיח בעתו בעד החטאים בנפשותם:
 ז הן תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד הצדקה אולי איש מתנהב יעצר-כח למות בעדה:
 ח ואלהים גלה אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן המשיח את-נפשו בעדנו:
 ט אף פיי-עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו ידו להמלט מחרון אף:
 י כי אם-בעוד אויבים היינו אנתנו התרצנו אל-האלהים במוות בנו אף פיי-אחרי אשר נצה בנו בחיינו ננשע:
 יא ולא-זאת לבד כי אם-גם רמה קנינו באלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו אשר בו לקח רצון מדינו:

^ב לכן באשר החטא עלה בארץ על-ידי אדם אחד והמות בא לרגלי החטא בן פגע המות בכל-בני אדם באשר כלם חטאו:

^ג כי נמצא חטא בארץ גם-לפני מתן התורה ואף כי חטא לא יחשב בכלי-תורה:

^ד בכל-זאת שלט המות מאדם עד-משה גם-בפשעים אשר פשעם לא נדמה לפשע אדם הוא האדם הראשון אשר בדמותו כצלמו האדם האחרון התעתד לבוא:

^ה אפס כי אין ערך הפשע כערך מתנת חנם כי אם-בפשע אחד מתו רבים כמה פעמים יתר על-המדה יועיל לרבים חסד אלהים ומתנת ידו על-פי חסד האיש האחד ישוע המשיח:

^ו ולא כמשפט הנחרץ בגלל הפשע האחד נתנה לנו המתת כי המשפט יצא להרשיע את-כלם בפשע אחד והמתת היא לטהר את-כלם מפשעים רבים:

^ז כי אם-בפשע האחד שלט המות בנו על-ידי האחד אף כי-נשאוי שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים על-ידי האחד הוא ישוע המשיח:

^ח לכן באשר בפשע איש אחד נשפטו כל-בני-אדם ויאשמו בן גם-בצדקת איש אחד יזכו כל-בני-אדם לחיי צדקה:

^ט כי באשר בהפצר איש אחד רבים יצאו אשמים בן גם-בהקשב האחד רבים יצאו נקיים:

^י ובין כה נכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אף באשר גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד:

^{יא} וכאשר שלט החטא במות בן ימשל החסד על-ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדונינו:

פרק ו

^א ומה-נאמר עתה הנצמד עוד בחטאה למען יגדל החסד:

^ב חלילה אנהנו אשר פמתים נחשבנו לחטא איך נחיה-בו עוד:

^ג הלא ידעתם כי כלנו הנטבלים בשם ישוע המשיח במותו נטבלנו:

^ד וכאשר נטבלנו במותו בן נקברנו עמו וכאשר אבי-כל בכבודו הקימו מן-המתים בן גם-עלינו לקום להתהלך לפניו בחיים חדשים:

^ה כי אם-היינו דבקים בו בענפים בעץ ונחשבים פמו-מתים במותו הלא נשנה-לו גם-בתקומה:

^ו בדעתנו כי האדם הקדמני בקרבנו נתלה כמהו למען יחדל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה עוד עבדים לחטא:

^ז כי המת חפשי הוא מן-החטא:

^ח והנה אם-מתים אנהנו עם-המשיח סמוך לבנו כי גם-נחיה עמו:

^ט בדעתנו כי המשיח אשר קם מן-המתים לא יישן עוד ולא ישלט-בו המות שנית:

^י כי באשר מת מת הוא פעם אחת לחטא ובאשר חי חי הוא לאלהים:

^{יא} בן חשבו נפשכם גם-אתם מתים לחטאה וחיים לאלהים בישוע המשיח אדונינו:

^{יב} אל-ישלט אפוא החטא בבשרכם ההלך למות לנטות אחריו בתאנתו:

^{יג} ואל-תתנו את-אבריכם להיות כלי-אגון לחטא אף הקריבו את-נפשכם לאלהים כחיים מן-המתים ואת-אבריכם כלי צדקה לאלהים:

^{יד} והחטא לא ישתרר עליכם כי אינכם תחת יד-התורה כי אם-תחת יד תורת חסד:

^{טו} ומה אפוא חכי נחטא יען תחת יד-התורה אין אנהנו עוד כי אם-תחת יד תורת חסד חלילה:

^{טז} הלא ידעתם כי למי אשר תפיקו נפשכם פעבדים סרים למשמעתו לו אתם לעבדים כאשר אליו תשמעון אם עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול אדני ולצדקה:

^{יז} וכרוף הוא אלהים כי אחריו היותכם עבדים לחטא שמתם על-לבכם לשמע ולשמור את-התורה ההיא כצורתה אשר קבלתם עליכם:

^{יח} ואחריו אשר יצאתם לחפשי מיד-החטא לעבדי הצדקה הייתם:

^{יט} כדרך בני-אדם אני מדבר בעבור רפיון בשרכם כי באשר הקרבתם אבריכם לתועבה ועולתה לעשות עגל בן הקדישוי-נא אבריכם כיום למעשה הצדקה למען תהיו קדשים:

^כ כי-בהיותכם לפנים עבדים לחטא נפרדים הייתם מצדקה:

^{כא} ומה-פרי מצאתם אז מהמעשים ההם אשר תכלמו מהם כיום כי עקב אלה אבדון:

^{כב} אף עתה כי-יצאתם לחפשי מיד החטא ותהיו עבדים לאלהים הלא תשאו פריכם בקדש ועקב-זה חיי עולם:

^{כג} כי משכרת החטא אבדון ומתת אלהים חיי נצח בישוע המשיח אדונינו:

פרק ז

^א הלא ידעתם אחי כי לידעי התורה אני מדבר כי התורה משלת באדם כל-עוד חי הגהו:

^ב כי אשה בעלת-בעל צרוכה היא על-פי התורה בחיי בעלה וכי-ימות הבעל יצאה לה מתורת הבעל:

^ג ועל-בן אם תדע איש אחר בעוד בעלה חי נאפת יקרא לה אף אחריו מות הבעל חפשית היא מן-התורה ולא נאפת היא בהיותה לאיש אחר:

י"ב אוֹדָהּ הַפֶּעַם אֶת־אֱלֹהִים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנָינוּ וּבְכֵן אִפּוֹא עִבְדְּךָ אֲנִי בְרוּחִי אֶת־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים וּבְכַשְׂרֵי אֶת־תּוֹרַת הַחֹטָא:

פרק ח

א על־כֵּן אִפּוֹא אֵינ־אֲשַׁמָּה לְדַבְּקִים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַמִּתְהַלְכִים שְׁלֵא כְּבֹשֶׁר אֵלָא לְפִי הַרוּחַ:

ב כִּי תוֹרַת רוּחַ הַחַיִּים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ חֲלָצָה אֶת־נַפְשִׁי מִתּוֹרַת הַחֹטָא וְהַמְּנוֹת:

ג כִּי אֶת־אֲשֶׁר לֹא שָׁמָּה הַתּוֹרָה כִּי קִצְרָה יָדָה לְכַבֵּשׂ אֶת־הַבֶּשֶׁר שֶׁת אֱלֹהִים בְּשִׁלְחוֹ אֶת־בְּנוֹ בְּדַמוֹת בֶּשֶׁר הָאָדָם הַחֹטָא לְקַרְבָּן עַל־הַחֹטָא וּשְׁפָטוֹ לְהַתֵּם הַחֹטָא בְּבִשְׂרוֹ:

ד לְמַעַן תּוֹקֵם צְדָקַת הַתּוֹרָה בְּנוֹ הַהֲלָכִים בְּדַבְּרֵי הַחַיִּים לְפִי־הַרוּחַ וְלֹא לְפִי־הַבֶּשֶׁר:

ה כִּי הַהֲלָכִים לְפִי־הַבֶּשֶׁר יִהְיֶה בְּדַבְּרֵי הַבֶּשֶׁר וְהַהֲלָכִים לְפִי־הַרוּחַ בְּדַבְּרֵי הַרוּחַ:

ו כִּי הַגִּיּוֹן הַבֶּשֶׁר מוֹת וְהַגִּיּוֹן הַרוּחַ חַיִּים וְשְׁלוֹם:

ז יֵצֵן הַגִּיּוֹן הַבֶּשֶׁר פְּרָה שְׂנֵאת אֱלֹהִים כִּי לֹא נִכְנַע מִפְּנֵי תוֹרָתוֹ וְגַם־לְהִכְנַע לֹא יוּכַל:

ח וְאֵלֶּה אֲשֶׁר חַיֵּי בְּשָׂרִים חַיִּיהֶם לֹא יוּכְלוּ לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֱלֹהִים:

ט וְאַתֶּם לֹא חַיֵּי בְּשָׂרִים חַיִּיכֶם כִּי אִם־חַיֵּי הַרוּחַ אִם רַק רוּחַ הָאֱלֹהִים שׁוֹכֵן בְּתוֹכְכֶם אֶל־נִכּוֹן אִךְ מִי אֲשֶׁר אֵין לוֹ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ לֹא לוֹ הוּא:

י וְאִם־הַמְּשִׁיחַ יֵשׁ בְּכֶם הִנֵּה הַגּוֹף מֵת הוּא עֹקֵב הַחֹטָא אִךְ הַרוּחַ חַי עֹקֵב הַצְּדָקָה:

יא וְאִם־רוּחַ אֵל הַמַּקִּים אֶת־יִשׁוּעַ מִן־הַמַּתִּים יִשְׁכֵּן בְּכֶם הֲלֵא הוּא אֲשֶׁר הַקִּים אֶת־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מִן־הַמַּתִּים יִתֵּן חַיִּים גַּם־לְעַצְמוֹתֵיכֶם הַלְקָחִים לְמוֹת בְּרוּחַ הַהוּא הַשׁוֹכֵן בְּכֶם:

יב לְכֵן אֲחִי לֹא לְבִשְׂרֵנוּ נִדְרְנוּ לְחַיּוֹת חַיֵּי בְּשָׂרִים:

יג כִּי אִם־חַיֵּי בְּשָׂרִים תַּחֲיוּ מוֹת תָּמוּתוֹן וְאִם בְּרוּחַ תַּכְחִידוּ אֶת־מַעַלְלֵי הַבֶּשֶׁר חַיֵּה תַחֲיוּן:

יד כִּי כֹל־אֵלֶּה אֲשֶׁר בְּרוּחַ אֱלֹהִים יוּכְלוּ בְּנֵי אֱלֹהִים הַמָּה:

טו כִּי לֹא רוּחַ עֲבָדוֹת קִבְּלָתֶם אֲשֶׁר תְּשׁוּבוּ לִירְאָה כִּי אִם־רוּחַ כְּמִשְׁפַּט הַבְּנִים אֲשֶׁר בּוֹ אָנוּ קֹרְאִים אֲבָא אֲבִינוּ:

טז הוּא הַרוּחַ הַנִּתֵּן עֲדוֹת לְנַפְשֵׁנוּ כִּי־בְנֵי אֱלֹהִים הַגָּנוּ:

יז וְאִם־בְּנִים גַּם־יִרְשִׁים אֲנַחְנוּ יִרְשִׁי נַחֲלַת אֱלֹהִים חֵלֶק כְּחֵלֶק עַם־הַמְּשִׁיחַ אִם־אֲמַנֵם נַחֲעֲנָה עֲמוֹ לְמַעַן גַּם־עֲמוֹ נִכְבֵּד:

יח כִּי שִׁקְלֹתֵי סֹבֵל הַזְּמַן הַזֶּה וְאֵינָנוּ שׁוֹהַ לְהַשְׁקֵל עַם־הַכְּבוֹד הַבָּא אֲשֶׁר יִרְאָה עָלֵינוּ:

יט כִּי גַם־עֵינֵי הַבְּרִיאָה תְּלוּיּוֹת בְּצַפְיֹתָהּ עַד־יִגְלָה כְּבוֹד בְּנֵי הָאֱלֹהִים:

י' לְכֵן אֲחִי גַם־אַתָּם כְּמַתִּים נַחֲשִׁבְתֶם לְתוֹרָה בְּבִשְׂרֵי הַמְּשִׁיחַ הַמֵּת וְנִתְקוּמוּ וְתַחֲיוּ לְאַחַר הֲלֵא הוּא אֲשֶׁר קָם מִן־הַמַּתִּים לְמַעַן עֲשׂוֹת פְּרִי לְאֱלֹהִים:

י"א כִּי כֹל־עוֹד נִדְפְּנוּ חַיֵּי בְּשָׂרִים קִרְאָה מִצְנוֹת הַתּוֹרָה לְתִשׁוּקוֹת אֲנִן בְּקִרְבָּנוּ אֲשֶׁר הַתְּגַרוּ בְּנוֹ וְנַעַשׂ פְּרִי לְמוֹת:

י"ב אִךְ עַתָּה נַחֲלִצְנוּ מִיַּד הַתּוֹרָה וּמוֹסְרוֹתֶיהָ הַשְּׁלַכְנוּ מִמֶּנּוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר מִתְּנוּ לָהּ וּבְכֵן עָלֵינוּ לְעַבֵּד אֶת־יְהוָה בְּרוּחַ הַחֲדָשָׁה וְלֹא לְפִי־טַעַם הַמַּלּוֹת הַנוֹשְׁנוֹת בַּתּוֹרָה:

י"ג וּמַה־נֶּאֱמַר עַתָּה הִכִּי הַתּוֹרָה חֹטָא הִיא חֲלִילָה אִפְסֵי חֹטָא לֹא יִדְעָתִי אִם לֹא עַל־פִּי הַתּוֹרָה כִּי לְחַמֵּד לֹא יִדְעָתִי וְלֹא אֲמַרְהָ הַתּוֹרָה לֹא תַחֲמֹד:

י"ד וְהַחֹטָא מִצְאָלוֹ תֵּאָנֶה בַּמִּצְוָה וַיַּעֲוֹר בִּי כֹל־תֵּאָנֶה כִּי מִבְּלַעֲדֵי הַתּוֹרָה הַחֹטָא כְּמַת הוּא:

י"ה וְאֵינִי חַי הַיִּיְתִי לְפָנַי בְּלֹא־תּוֹרָה וּכְבוֹא הַמִּצְוָה קָם הַחֹטָא וַיַּחֲוֵי וְאֵנִכִּי נִפְלַתִי מֵת:

י"ו וְהַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר חַיִּים בָּהּ נִמְצְאָה־לִּי כְּמוֹת:

י"ז כִּי־הַחֹטָא בְּמִצְאָתָהּ בְּמִצְוָה הַשִּׁיאֵנִי וּבְכִיד הַמִּצְוָה הַהִיא הַרְגָנִי:

י"ח וּבְכֵן הַתּוֹרָה קֹדֶשֶׁה וְהַמִּצְוָה קֹדֶשֶׁה יִשְׂרָה וְטוֹבָה:

י"ט הִכִּי נִהְפְּכָה־לִּי הַטוֹבָה לְמוֹת חֲלִילָה אִךְ הַחֹטָא הוּא לְמַעַן יוֹדַע כְּאֲשֶׁר הוּא בְּהַבִּיאֹו לִי אֶת־הַמְּנוֹת מִן־הַטוֹבָה כִּי לְנִכַח הַמִּצְוָה יִגְדַל וַיַּעֲלֶה הַחֹטָא לְחַטָּאָה גְּדוֹלָה עַד־מָאֵד:

כ' כִּי נוֹדַע לָנוּ כִּי־הַתּוֹרָה תּוֹרַת רוּחַ הִיא וְאֵינִי בִשְׂרֵי אֲנִי נִמְכַרְתִּי לְחֹטָא:

כ"א כִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה אֲרָאָה וְלֹא אֲבִין כִּי לֹא־כְאֲשֶׁר רָצָתָה נַפְשִׁי עֲשִׂיתִי כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר שְׂנֵאתִי זֹאת עֲשִׂתָה יְדִי:

כ"ב וּבְעֲשׂוֹתִי הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־חִפְצָתִי־בוֹ הִנְנִי נִתֵּן עֲדוֹת לְתוֹרָה כִּי טוֹבָה הִיא:

כ"ג וְעַתָּה לֹא־עוֹד אֲנִכִּי בַעַל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֹטָא הַשׁוֹכֵן בְּקִרְבִּי:

כ"ד כִּי בְּקִרְבִּי וּבְשָׂרֵי יִדְעָתִי לֹא יִשְׁפֹן־טוֹב בְּאֲשֶׁר הַחֹפֶץ לְעֲשׂוֹת טוֹב נִמְצָא עַמְדִי אִךְ לְכַבֵּעַ אֶת־חֹפְצֵי לֹא תִמְצָא יְדִי:

כ"ה כִּי אֵינִי עוֹשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַטוֹב כְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי אִךְ אֶת־הַרְעָה אֲשֶׁר לֹא חִפְצָתִי יְדִי תִבְצַעְנָה:

כ"ו וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עוֹשֶׂה אֲנִי אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא חִפְצָתִי לֹא אֲנִכִּי עוֹד בַּעַל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֹטָא הַשׁוֹכֵן בְּקִרְבִּי:

כ"ז הוּא הַחֹק אֲשֶׁר מִצְאָתִי בְּנַפְשִׁי כְּאֲשֶׁר אֶחְפֹּץ לְעֲשׂוֹת טוֹב כֵּן הִרַע יַעֲמֵד נִגְדִי:

כ"ח כִּי בַתּוֹרַת אֱלֹהִים חֹפְצִי כַחֲפֶץ הָאָדָם הַפְּנִימִי:

כ"ט אִךְ תּוֹרָה אַחֲרַת אֲנִי מוֹצֵא בְּקִרְבִּי מַעֲי הַנְּלַחֲמַת בַּתּוֹרַת שְׁכִלִי וְנַפְשִׁי בְּשָׂבִי הִלְכָה לְפָנַי תּוֹרַת הַחֹטָא אֲשֶׁר בְּקִרְבִּי מַעֲי:

ל' אוֹי לְגִבּוֹר אֲמַלְל כְּמִנִּי מִי יִצְלִינִי מִגּוֹף הַמְּנוֹת הַלְזוּה:

פרק ט

א הנה אמת אני דבר במשיח ולא אכזב וחקרי לבי
יעידון לי ברוח הקדש:
ב פי צר לי מאד וכל-היום לבי עלי דני:
ג עד אשר-בקשה נפשי לאמר לו החרם יחרים המשיח
אתי תחת אחי שארי ובשרי:
ד אשר הם בני ישראל ולהם משפט הבנים והכבוד
והבריתות מתן התורה עבדת הקדש ודברי
ההבטחות:
ה האבות להם הם והמשיח לפי-בשרו מהם יצא אשר
על-הכל הוא האלהים המברך לעולם ועד אמן:
ו אפס לא-כן הדבר ודבר-אלהים לא נפל ארצה פי
לא-כלם אשר מישראל ישאלים הם:
ז ולא כל-זרע אברהם בנים הם פי אף ביצחק יקרא לך
זרע:
ח וזה יורנו פי לא בני-הבשר בני אלהים הם פי אס-רך
בני ההבטחה יחשבו לזרע:
ט פי זה דבר ההבטחה למועד אשוב ולשרה בן:
י ומלבד זאת גם-רבקה בהיותה הרה בן-יחיד ליצחק
אבינו:
יא בטום נולדו ילדיה עד לא-עשו מאומה משוב עד-רע
למען תקום עצת אלהים לפי-בחירתו לא עקב
מעשים פי אס-כרצון הבחר:
יב הגד לה פי-רב יעבד צעיר:
יג כפתוב נאהב את-יעקב ואת-עשו שנאתי:
יד ומה-נאמר עתה הכי יש עולתה באלהים חלילה:
טו פי אל-משה אמר ונתתי את-אשר אחן ורחמתי
את-אשר ארחם:
טז ומפני זה אין הדבר ביד הרצה ולא ביד הרץ פי
אס-בני אלהי החנינה:
יז פי-כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך
בעבור הראתך את-כחי ולמען ספר שמי
בכל-הארץ:
יח וזה יורה לנו כי את-אשר ירצה ונתנו ואת-אשר ירצה
יכביד את-לבו:
יט וכי תאמר אלי הלא רצונו אין להפריע ואס-כן
למה-זה יפקד עון:
כ אכל מי אתה הוא בן-אדם פי תריב ריב עם-האלהים
היאמר יצר ליצרו למה-זה כה יצרתני:
כא האין שלטון ליצר החמר לעשות מגלם שהוא כלי
אחד לכבוד וכלי אחר לקלון:
כב ומה אפוא אס-תפץ האלהים להראות את-זעמו
ולהודיע את-גבורתו וישא בארץ רוחו את-כלי הזעם
אשר נכוננו לאבדון:
כג ואת-עשר תפארתו הודיע בכלי החנינה אשר הכינם
מאז לכבוד:

כ פי לא ברצונה נכבשה הבריאה להבלי-שוא פי
אס-כרצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקנה:
כא פי תגאל מעבודתה ומשחיתותיה לדרור לצבי
ולכבוד עם-בני האלהים:
כב פי הבריאה כלה ידענו פי תאנג תזעק בתכליה
עד-עתה:
כג ולא-היא לבדה פי אס-גם אנו אשר לקחנו ראשית
החלק כפרי בכורים במתנת הרוח גם-אנו נאנחים
בנפשנו ומחכים למשפט הבנים לפדות גויתנו:
כד פי תשועתנו עד-כה רק בתקנה היא אולם תקנה
נראה לעינים לא-עוד תקנה היא פי דבר אשר יראה
אדם בעיניו למה יקנה לו עוד:
כה אף אס-תקנה לדבר אשר לא ראינו נוחיל לו הוחיל
ודומם עד-בואו:
כו וכזאת גם-הרוח עזר יעזר-לנו ברפיונו פי מה אפוא
להתפלל לא נדע פאשר נכון לנו אף הרוח שהוא
מפגיע בעדנו באנחות עמקו מספר:
כז והבחון לבות הוא ידע מה הגיון הרוח אשר פלב
אלהים בעד קדשיו יפגיע:
כח וכל-המעשים ידענו פי יעזרו יחדו לטובה לא-הבי
אלהים הקראים בסוד עצתו:
כט פי את-אלה אשר ידע מקדם אתם יעד גם-מאז פי
ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור לאחים
רבים:
ל ואת-אלה אשר יעד מאז אתם גם-קרא ואת-אלה
אשר קרא אתם גם-הצדיק ואת-אלה אשר הצדיק
אתם גם-כבוד:
לא ומה-נאמר עתה על-זאת אס-אלהים לנו מי יתיצב
בפנינו:
לב הן הוא לא חמל על בן-סגלתו פי אס-הסגירו בעד
כלנו הכי עמו לא יתן-לנו כל-משאלותינו כרב
חסדו:
לג מי ישית חטאת על-בחירי האלהים הן האלהים הוא
המצדיק:
לד מי-הוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת נחי
וגם-ישב לימין האלהים וגם-הוא מפגיע בעדנו:
לה מי יפרינו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או
רעבון ומערמה פי-חרב וכל-מוקשי מות:
לו כפתוב פי-עליך הרגנו כל-היום נחשבנו כצאן
טבחה:
לז ובכל-אלה יתר הרבה ממנצחים יכל נוכל ביד האהב
את-נפשנו:
לח פי בטחתי פי לא מנת ולא חיים לא מלאכי אל לא
שרי הצבא לא אלה אשר ישנם ולא אלה אשר
עתדים לבא ולא גברי כח:
לט ולא רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל
ידם להפרינו מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח
אדנינו:

כד וְכָלִי הִתְנַיְנָה אֲנַחְנוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא
 מִן־הַיְהוּדִים לְבַדָּם כִּי אִם־גַּם מִן־הַגּוֹיִם:
 כה כַּאֲשֶׁר גַּם־דָּבָר בְּהוֹשַׁע אֶקְרָא לְלֹא־עַמִּי עַמִּי:
 כו וְלֹא־רַחֲמָה רַחֲמָה וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יֹאמֶר לָהֶם
 לֹא־עַמִּי אַתֶּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְּנֵי אֱלֹהֵי:
 כז וַיִּשְׁעִיהָ קִרְא עַל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם־יְהִיָּה מִסֹּפֶר
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲלוֹל הָיִים שְׂאֵר יָשׁוּב בּוֹ:
 כח כְּלִיּוֹן חֲרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה כִּי כָלָה וַנִּחְרָצָה אֲדַנִּי עֲשֵׂה
 בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ:
 כט וַכַּאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיהָ לִפְנֵים לִוְלִי יְהִיָּה צְבָאוֹת הוֹתִיר
 לָנוּ זָרַע כְּסֹדִם הֵינִינוּ לְעַמְּהָ דְמִינוּ:
 ל וְעַתָּה מֵה־נֹּאמַר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אֶת־הַצְּדָקָה
 הַשִּׁיגוּ צְדָקָה הִיא הַצְּדָקָה אֲשֶׁר מִמָּקוֹר אֲמוּנָה:
 לא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָדְפוּ אֶת־תּוֹרַת הַצְּדָקָה לֹא הַשִּׁיגוּ
 אֶת־תּוֹרַת הַצְּדָקָה:
 לב וַיַּעַזְּמָה יַעֲזֹן כִּי־לֹא בְּאֲמוּנָה רָדְפוּ כִּי מִמַּעַשֵׁי הַתּוֹרָה
 בַּפְּעֻלֹת וַיִּתְנַגֵּפוּ בְּאֶבֶן נֶגֶף:
 לג כִּפְתּוּב הַנְּנִי יִסֹּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן נֶגֶף וְצוּר מִכְּשׁוֹל
 וְהִמָּאֵמִין בּוֹ לֹא יְבוֹשׁ:

פרקי

א אחי תֵּאֲנֹת לְבִי וּתְפַלְתִּי לְאֱלֹהִים בְּעַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 יִנְשָׁעוּ:
 ב כִּי עַדוֹת אָנִי לָהֶם כִּי קִנְאַת אֱלֹהִים אַתֶּם אֶף
 לֹא־בְהַשְׁכֵּל:
 ג כִּי מֵאֲשֶׁר צְדָקַת אֱלֹהִים הִשְׁכִּילוּ וַיִּתְאַמְצוּ לְהַקִּים
 צְדָקַת נַפְשָׁם לֹא נִכְנַע לָבָם לִפְנֵי צְדָקַת אֱלֹהִים:
 ד כִּי תְכַלִּית הַתּוֹרָה הוּא הַמְּשִׁיחַ לְצְדָקָה לְכָל־הַמֵּאֲמִין
 בּוֹ:
 ה כִּי מִשָּׁה כָּתַב עַל־הַצְּדָקָה לְפִי מִשְׁפָּטִי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה אַתֶּם הָאֲדָם נְחִי בָהֶם:
 ו וְהַצְּדָקָה מִמָּקוֹר הָאֲמוּנָה תִּקְרָא כְּזֹאת אֶל־תֹּאמֶר
 בְּלִבְבְּךָ מִי יַעֲלֶה הַשְּׂמִימָה זֶה הוּא לְהוֹרִיד
 אֶת־הַמְּשִׁיחַ:
 ז או מִי־יִרְדַּד שְׂאֵלָה זֶה הוּא לְהַעֲלוֹת אֶת־הַמְּשִׁיחַ
 מִן־הַמַּתִּים:
 ח וְמָה הִיא אֲמִרַת כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר בְּפִיךָ וּבְלִבְבְּךָ
 וְזֶה הוּא דָבָר הָאֲמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְבַשְּׂרִים:
 ט כִּי אִם־בְּפִיךָ תּוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וּבְלִבְבְּךָ
 תֵּאֲמִין כִּי אֱלֹהִים הִקִּימוּ מִן־הַמַּתִּים תִּנְשָׁע:
 י כִּי בְּלִבְבוֹ יֵאֲמִין בּוֹ הָאֲדָם וְהִיָּה־לוֹ לְצְדָקָה וּבִפְיָהּ
 יוֹדֶה־לוֹ וְהִיָּה־לוֹ לִישׁוּעָה:
 יא כִּי כִפְתּוּב אֲמַר וְהִמָּאֵמִין בּוֹ לֹא יְבוֹשׁ:
 יב וְאִין מְבַדִּיל בֵּין־יְהוּדִי לַיִּנּוּנִי כִּי הֵלֵא הוּא אֲדוֹן־כָּל
 וְרַב חֶסֶד לְכָל־קִרְוָיו:
 יג כִּי־כָל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

יד אַכֵּן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָאֲמִינוּ־בוֹ וְאֵיךְ
 יֵאֲמִינוּ־בוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עָלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בְּאִין
 מִגִּיד:
 טו וְאֵיךְ יִגִּידוּ אִם־אִין שְׁלַח אַתֶּם כִּפְתּוּב מֵה־נֹּאווֹ רְגְלֵי
 מְבַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב:
 טז אֶף לֹא־כָלָם שָׁמְעוּ אֶל־הַבְּשָׂרָה כִּי יִשְׁעִיהוּ אָמַר יְהוָה
 מִי הָאֲמִין לְשִׁמְעַתּוֹ:
 יז אֲשֶׁר לְזֹאת הָאֲמוּנָה בָּאָה מִפִּי הַשְּׂמוּעָה וְהַשְּׂמוּעָה
 הִיא בְּדָבָר אֱלֹהִים:
 יח אֶף אָנִי אָמַר הִכִּי לֹא שָׁמְעוּ הֵלֵא בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא
 קוֹלָם וּבְקִצָּה תִּבְלַל מְלִיָּהֶם:
 יט וְעוֹד אָנִי אָמַר הִכִּי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקֶּדֶם אָמַר מִשָּׁה
 אָנִי אֶקְנִיאֲכֶם בְּלֹא־עֵם בְּגוֹי נָבָל אֶכְעִיסְכֶם:
 כ וַיִּשְׁעִיהָ יַעֲזֹ לֵאמֹר נִמְצָאתִי לְלֹא בְקִשְׁנֵי נִגְלִיתִי לְלֹא
 שְׂאֵלוֹנִי:
 כא וְעַל־יִשְׂרָאֵל הוּא אָמַר פְּרַשְׁתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם
 סוֹרֵר וּמְרָה:

פרק יא

א וְאָנִי אָמַר כִּי הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ
 מֵעַל־פְּנֵי חֲלִילָה גַם־אֲנִכִּי יִשְׂרָאֵלִי אָנִי מִזְרַע אַבְרָהָם
 לְמַטֵּה בְנֵי־מִן:
 ב לֹא־הִשְׁלִיךְ אֱלֹהִים מֵעַל־פְּנֵי אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר יָדְעוּ
 מִקֶּדֶם הֵלֵא יְדַעְתֶּם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר כִּפְתּוּב בְּאֵלֶיהָ
 בְּהַתְּאוּנָנוּ עַל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר:
 ג יְהוָה אֶת־נְבִיאֶיךָ הֲרִגוּ וְאֶת־מִזְבְּחֶיךָ הֲרִסוּ וְאֶת־מִן
 אָנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:
 ד וְמָה יַעֲנֶה אֹתוֹ דָּבָר אֱלֹהִים הַשְּׂאֲרֵתִי לִי שְׂבַעַת
 אֲלָפִים אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ עַל־בְּרַפְסִים לְבַעַל:
 ה וְכֵן גַּם־כִּי־יִהְיֶה הַשְּׂאִיר לוֹ שְׂאֲרֵית כַּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם
 בְּחֶסֶד:
 ו וְאִם בְּחֶסֶד לֹא עָשָׂה זֹאת עוֹד בְּשֹׁכֵר מַעֲשֶׂה כִּי אִם־כֵּן
 הַחֶסֶד אֵינְנוּ עוֹד חֶסֶד וְאִם־הִיָּתָה מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים
 אֵינְנוּ־עוֹד חֶסֶד כִּי אִם־כֵּן הַמַּעֲשֶׂה יַחֲדָל לְהִיֹּת
 מַעֲשֶׂה:
 ז וְעַתָּה מָה אֶפּוֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת־אֲשֶׁר
 בְּקִשְׁוּ רַק הַנְּבַחְרִים הַשִּׁיגוּ וְהַנּוֹחְרִים הִכּוּ בְּעוֹרֹן:
 ח כִּפְתּוּב נִתֵּן לָהֶם יְהוָה רוּחַ תְּרַדְמָה עֵינַיִם לֹא לְרֹאוֹת
 וְאֲזַנַּיִם לֹא לְשִׁמֹּעַ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
 ט וְדוֹד אָמַר יְהִי שְׁלֶחְנָם לְפַח וּלְרִשָּׁת וּלְמוֹקֵשׁ
 וּלְשִׁלוּמִים לָהֶם:
 י תְּחַשְׁכְּנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד:
 יא וְאָנִי אָמַר כִּי־יִהְיֶה נֹקֵשׁוּ לְמַעַן יִפְּלוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ
 קוֹם חֲלִילָה אֶף בְּמַפְלֹתָם יֵצְאָה יִשׁוּעָה לְגוֹיִים לְמַעַן
 הַקְּנִיאֵם:
 יב אֶף אִם־מַפְלֹתָם הִיָּתָה תְּשׁוּעַת הָעוֹלָם וְנִזְקָם לְחִיל
 גּוֹיִם אֶף כִּי קוֹמָם וְהֵם מְלֵאִים:

פרק יב

א ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את-גויי־ותיכם פקרבן חי וקדוש לרצון לאלהים כי-בזאת תשכילו לעבד אתו:

ב ואל-תהיו דומים לבני העולם הזה כי אסתנו לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה-הוא רצונו הטוב והנעים והשלם:

ג כי על-פי רוח החן הנתון לי אקרא לאיש איש מקם לבלתי יעריך את-נפשו יתר מאשר נכון לו כי אם-הערך והצנע לפי מדת האמונה אשר-מדד לו אלהים:

ד כי כאשר יצרים רבים לנו בגוף אחד ולא לכל-היצרים משמרת אחת:

ה כן רבים אנחנו לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו:

ו וכן לנו מתנות שנות לפי רוח החן הנתון לנו אמנבואה נתנבא לפי קו אמונתנו:

ז מי העמד לשרת ישרת כאיש חיל וכן המורה יורה במשפט:

ח המוכיח ישכיל פיהו בתוכחתו הנתן ידבנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה יעמד כאיש חרוץ והגמל חסד יגמל בטוב לב:

ט אל-תהי אהבתכם בשפת חלקות שנאו את-הרע ודבקו בטוב:

י אהבו איש את-אחיהו ממקור רחמיכם וכבדו איש את-חברו יותר מנפשכם:

יא שקדו על-מעשיכם ואל-תעצלו התאששו ברוח ועבדו את-יהוה:

יב שמחו בתקנה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד:

יג התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחושו להביא ארחים לבתיכם:

יד ברכו את-רדפכם ברכו ואל-תקללו:

טו שמחו עם-השמחים וכו עם-הבכים:

טז שיתו את לבכם לחשב איש איש פלכב אחיו אל-תהלכו בגדלות מקם התרועעו עם-עננים ואל-תהיו חכמים בעיניכם:

יז אל-תגמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את-הטוב בעיני-כל:

יח ואם-יש מקום כאשר יש-לאל ידכם השלימו עם-כל-אדם:

יט אל-תתנקמו ידידים כי אם-תנו מקום לתרון אף כי כתיב לי נקם אני אשלם אמר יהוה:

כ ואם-רעב שנאף האכילהו לחם ואם-צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על-ראשו:

כא אל-תכבש לפני הרע כי אם-כבש את-הרע לפניך בטוב:

א ואל־יִכֶם הַגּוֹיִם אֲנִי דַבֵּר אַחֲרַי אֲשֶׁר שְׁלִיחַ לְגוֹיִים אֲנִי אֶת-מִשְׁמַרְתִּי אֲכַבֶּדָה:

ב אֲוִלִי אֲקַנִּיא אֶת-בְּנֵי עַמִּי וּבְשָׂרֵי וְהוֹשַׁעְתִּי לְאַחֲדִים מֵהֶם:

ג כִּי אִם-מֵאֲשֶׁר נִדְחוּ בָּאָה עַת רְצוֹן לִישְׁבֵי תַבַּל מֵה־אֲפֹא תִהְיֶה לְעַת יִקְבְּצוּ הָלֹא חַיִּים מִן-הַמַּתִּים:

ד וְאִם-רַאשִׁית הָעֲרֶסָה קִדַּשׁ בֶּן גַּם-הָעֲרִיסָה וְאִם-שֶׁרֶשׁ הָעֵץ קִדַּשׁ בֶּן גַּם-עֲנָפָיו:

ה וְכִי נִקְטְפוּ מִן-הָעֲנָפִים וְאַתָּה זֵית הַיַּעַר נִשְׁעַת בְּמִקּוֹמָם וְתִתְעַרְרֶה בְּשֶׁרֶשׁ הַזֵּית וּבְדִשְׁנוּ:

ו אֶל-תִּתְנַשֵּׂא עַל-הָעֲנָפִים וְאִם-תִּתְנַשֵּׂא זָכֹר כִּי לֹא אַתָּה תִשָּׂא אֶת-הַשֶּׁרֶשׁ כִּי אִם-הַשֶּׁרֶשׁ יִשָּׂא אֹתָךְ:

ז וְהֵן תַּעֲנֶה הָלֹא נִקְטְפוּ הָעֲנָפִים לְהַרְכִּיב אֹתִי עֲלֵיהֶם:

ח בֶּן דִּבְרַתְּ הֵן נִקְטְפוּ בְּחֶסֶר אֲמוּנָתָם וְאַתָּה נֹצֵב בְּאֲמוּנַתְךָ אֶל-יִגְבַּה לְבָבְךָ כִּי אִם-יָרָא:

ט כִּי אִם-לֹא חָמַל אֱלֹהִים עַל-הָעֲנָפִים הָאֲזַרְחִים הָלֹא גַם-עֲלֶיךָ לֹא-יִחַמַּל:

י שׁוֹרֵנָא אֲפֹא חֶסֶד אֱלֹהִים וּמִשְׁפָּטוֹ הַנּוֹרָא לְאַלְהַ הַנּוֹקְשִׁים מִשְׁפָּט נּוֹרָא וּלְךָ חֶסֶד אֱלֹהִים אִם-אֲרַחֲוֹת חֶסֶד תִּשְׁמֹר וְאִם-אֵין גַּם-אַתָּה תִּגְדַּע:

יא וְגַם-הֵם אִם-לֹא יִחַזְקוּ בְּחֶסֶר אֲמוּנָתָם יִטְעוּ כִּי-יִכַּל אֱלֹהִים לְשׁוֹב לְטַעַת אַתֶּם:

יב כִּי אִם-אַתָּה נִקְטַפְתָּ מִזֵּית הַיַּעַר בְּאַדְמַת מוֹלְדְתוֹ וְנִשְׁעַת בְּמוֹזוֹת טוֹב אֲשֶׁר לֹא כַחֲךָ אַרְבֵּי הָעֲנָפִים הָאֲזַרְחִים בְּמוֹזוֹתֵם יִטְעוּ:

יג כִּי אֵין-נִפְשֵׁי לְכֶסֶת מִקָּם אַחֵי אֶת-הַסּוֹד הַזֶּה פֶּן-תִּהְיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם כִּי יִשְׂרָאֵל הִכָּה בְּעִנְיוֹן מִקְצֶה אֶחָד עַד כִּי-יָבֵא מְלֹא הַגּוֹיִם:

יד וּבְכֵן כָּל-יִשְׂרָאֵל יִנְשַׁע פְּכָתוֹב וּבָא מִצִּיּוֹן גּוֹאֵל וַיִּשִׁיב פֶּשַׁע מִיַּעֲקֹב:

טו וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אֹתָם כִּי-אֶסְלַח לְעוֹנֵם:

טז הֵן בְּדַבֵּר הַבְּשׂוּרָה שְׁנוֹאִים הֵם בְּגִלְלָתְכֶם אֵף בְּדַבֵּר הַבְּחִירָה אֲהוּבִים הֵם בְּגִלְלַת הָאֲבוֹת:

יז כִּי לֹא-יִנַּחֵם אֱלֹהִים עַל-מַתַּנֵּת יְדוֹ וְעַל-קְרִיאַת פִּיהוּ:

יח כִּי כַּאֲשֶׁר גַּם-אַתֶּם לְפָנִים לֹא הָאֲמַנְתֶּם בְּאֱלֹהִים וְעַתָּה רַחֲמָתָם עָקֵב חֶסֶר אֲמוּנָתָם:

יט בֶּן גַּם-הֵם לֹא הָאֲמִינוּ עַתָּה לְמַעַן עָקֵב רַחֲמֵיכֶם גַּם-הֵמָּה יִרְחָמוּ:

כ כִּי-הִסְגִּיר אֱלֹהִים אֶת-כָּלֶם לְלֹא-אֲמוּנָה לְמַעַן יִרְחָם עַל-כָּלְמוֹ:

כא מֵה-עַמֶּק תִּהְיוּ הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת לְאֱלֹהִים מִי יִחַקֵּר מִשְׁפָּטָיו וּדְרָכָיו מִי יִמְצֵא:

כב כִּי מִי־תִפֵּן אֶת-רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ:

כג או מִי־הִקְדִּים לְתַת אֱלֹוֹ וַיִּשְׁלַם לוֹ:

כד כִּי הַכֵּל מִיְדוֹ הַכֵּל בּוֹ וְהַכֵּל לוֹ הוּא אֲשֶׁר-לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:

פרק יג

א כִּלְנָפֶשׁ תִּפְנַע לִפְנֵי מַמְשַׁלֵּת הַרְאָשִׁים כִּי־אֵין מַמְשֵׁלָה זולתי הַנְּתוּנָה עַל־פִּי הָאֱלֹהִים וּמֵאֲתוֹ נִהְיוּ הַמַּמְשָׁלוֹת אֲשֶׁר יִשָּׁנּוּ:

ב לִכֵּן כָּל־הַמֹּרֵד בַּמַּמְשֵׁלָה הַמְרָה בַּפְּקֻדַת אֱלֹהִים וְהַמְּרִים יִשְׂאוּ עוֹנָם בְּרֹאשָׁם:

ג כִּי־הַשְּׁלִיט אֵינָנו לַמַּחֲתָה לַמַּעֲשִׂים טוֹבִים כִּי אִם־לַרְעִים וְכִי־תֵאבֶה כִּי־מַמְשֵׁלְתוֹ לֹא־תִהְיֶה לָּךְ לַמַּחֲתָה עֲשֵׂה טוֹב וְתִהְיֶה תִשָּׂא מִלְּפָנָיו:

ד כִּי־מַשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא לְטוֹב לָךְ אִפְסֵ אִם־אָנּוּן פְּעֻלַּת יְרָא כִּי לֹא־חֲנָם יִשָּׂא אֶת־חֲרָבוֹ וּמַשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא הַנִּשְׁפָּט בְּזַעַם אֶת־פְּעַל אָנּוּן:

ה לִכֵּן נִכוּן לָכֶם לְהִכְנַע לֹא מִפְּנֵי הַזַּעַם לְבַדּוֹ כִּי־אִם גַּם־מִפְּנֵי מוֹסֵר הַלֵּב:

ו אֲשֶׁר בַּעֲבוּר זֶה אַתֶּם מְשַׁלְּמִים גַּם אֶת־הַמָּס כִּי־מַשְׁרַתִּי אֱלֹהִים הֵם הַשְּׁקָדִים עַל־הַדְּבָר הַזֶּה:

ז הָבוּ לְכָל־אִישׁ אֶת־אֲשֶׁר לוֹ הַמָּס לְאֲשֶׁר־לוֹ הַמָּס הַמָּכֵס לְאֲשֶׁר־לוֹ הַמָּכֵס הַיִּרְאָה לְאֲשֶׁר־לוֹ הַיִּרְאָה וְהַכְּבוֹד לְאֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד:

ח לֹא תִלְיִנו אֶתְכֶם כָּל־חֹב בְּלִמְיָי אֶהְבֵּת אָדָם לְחַבְרוֹ כִּי הָאֵהָב אֶת־חַבְרוֹ קִים אֶת־הַתּוֹרָה:

ט כִּי־הִנֵּה לֹא תִנְאָף לֹא תִרְצַח לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּר לֹא תַחַמֵּד עִם כָּל־מִצְוֹת אַחֲרוֹת יְכִיל אֶתְּךָ הַכְּתוּב וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ:

י הָאֵהָבָה לֹא תַעֲשֶׂה רַע לְרַע עַל־כֵּן הָאֵהָבָה הִיא קִיוֹם הַתּוֹרָה:

יא וְאֵף אֶת־הַזְּמַן לֹא תִנְכְּרוּ כִּי בָא הַמוֹעֵד לְהַקִּיץ מִשְׁנָה כִּי יִשׁוּעַתְּנוּ קִרְבָּה לָנוּ עֲתָה מִיּוֹם אֲשֶׁר הִחַלְנוּ לְהִזְמִין:

יב הַלִּילָה חֲלַף חֲלַף לוֹ וְהַיּוֹם הִגִּיעַ נַעֲזֹבָה־נָא אֶת־פְּעֻלֵי הַחַשְׁךְ וּכְלֵי נִשְׁק הָאוֹר נִחְגַּרְהָ:

יג וּבְמִישְׁרִים נִתְהַלֵּךְ כְּמוֹ־בַיּוֹם לֹא בְמַרְזֵחַ סְרוּחִים וְשִׁפְרוֹן לֹא־בְזִמָּה וְנַעֲגִיבִים וְלֹא־בְזִדּוֹן וְקִנְיָה:

יד אֵף רוּחַ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַגִּינוּ תִּלְבַּשׁ אֶתְכֶם וְלֹא תִמְלָאוּ מִשְׁאֵלוֹתֵיכֶם לְפִי תֵאֵנוֹת הַבֶּשֶׂר:

פרק יד

א אִישׁ רָפָה יָדָים בְּאִמוּנָה קְבֵלָהוּ בְּתוֹכְכֶם וְלֹא לְחַקְרֵי לֵב לְשַׁעֲפִיו וְעֲשִׂתְנֹתֵיו:

ב יֵשׁ מֵאִמִּין כִּי כָל־דְּבָר נִכוּן לוֹ לְאֹכַל וּרְפָה יָדָים זֶה יֹאכַל יָרֵק:

ג הָאֹכַל כָּל־מֵאֲכָל אֲלֵי־יָבוֹז לְאֲשֶׁר אֵינָנו אֹכְלִים וְאֲשֶׁר אֵינָנו אֹכְלִים יִשְׁפֹּט אֶת־הָאֹכַל כִּי־נִשְׂא פָנָיו אֱלֹהִים:

ד מִי אַתָּה כִּי־תִשְׁפֹּט עֶבֶד לֹא־לָךְ הֵן לֹאֲדַנְיוֹ הוּא כִּי יָקוּם וְכִי־יִפֹּל וְהוּא יָקוּם כִּי־רַב כַּחַּ יְהִיָּה לְהַקִּימוֹ:

א יֵשׁ מְבַדִּיל יוֹם מֵעַל יוֹם וְיֵשׁ אֲשֶׁר יוֹם כִּיּוֹם נִחְשָׁב־לוֹ יְהִי־נָא כָּל־אִישׁ סְמוּךְ לְבוֹ בְּדַעְתּוֹ:

ב הַמְּכַבֵּד יָמִים לִיהְוֶה הוּא מְכַבֵּדֵם וְאֲשֶׁר אֵינָנו מְכַבֵּד יָמִים לְמַעַן יְהִיָּה אֵינָנו מְכַבֵּדֵם הָאֹכַל לְשֵׁם יְהוָה כִּי־יִוָּדָה לוֹ וְאֲשֶׁר אֵינָנו אֹכְלִים לְשֵׁם אֱלֹהִים וַיְהוּדְנוּ:

ג כִּי אֵין־אִישׁ מֵאֲתָנוּ יִחְיֶה לְנַפְשׁוֹ וְאֵין־אִישׁ יָמוּת לְנַפְשׁוֹ:

ד כִּי אִם־נִחְיֶה נִחְיֶה לִיהוָה וְכִי־נָמוּת נָמוּת לִיהוָה לִכֵּן כִּי־נִחְיֶה נְכִי־נָמוּת לִיהוָה הַגָּנוּ:

ה כִּי הֵלֵא בַּעֲבוּר זֹאת מֵת הַמְּשִׁיחַ וְיָקָם וְחֵי לְהַשְׁתַּרֵּר בְּאֲדוֹן עַל־הַמַּתִּים וְעַל־הַחַיִּים:

ו וְאַתָּה לְמַה־זֶּה תִשְׁפֹּט אֶת־אֲחִיךָ אוֹ מִדּוּעַ תִּבּוֹז אַתָּה לְאֲחִיךָ וְכִלְנוּ לְמִשְׁפָּט נַעֲמֵד לְפָנָי כִּסָּא דִין אֱלֹהִים:

ז כִּי כְתוּב חִי־אֲנִי נָאִם יְהוָה כִּי לִי תִכְרַע כָּל־כְּרֹךְ וְכָל־לְשׁוֹן תּוֹדָה לְאֱלֹהִים:

ח עַל־כֵּן כָּל־אִישׁ וְאִישׁ לְנַפְשׁוֹ יִשְׁיֵב אֶת־אֱלֹהִים דְּבָר:

ט וְעַתָּה לֹא נִשְׁפֹּט עוֹד אִישׁ אֶת־אֲחִיו כִּי אִם־נִחְרָץ מִשְׁפָּט בְּלִמְיָי תַּת אִישׁ לְפָנָי אֲחִיו מוֹקֵשׁ אוֹ מְכַשׁוֹל:

י יָדַעְתִּי גַם־יָדַעְתִּי בְּיִשׁוּעַ אֲדַגִּינוּ כִּי־אֵין דְּבָר טָמֵא מֵאֲלֵיו וְרַק־טָמֵא הוּא לְמִי אֲשֶׁר יַחֲשָׁבְנוּ לְטָמֵא:

יא וְאִם־יִעֲצֹב אֲחִיךָ בְּמֵאֲכָלְךָ אֵינְךָ הַלֵּךְ עוֹד בְּאֲרַח אֶהְבֵּה אֶל־תִּשְׁחַת בְּמֵאֲכָלְךָ אֶת־אֲחִיךָ אֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ מֵת בְּעַדּוֹ:

יב וְאֶל־תִּתֵּן יִשְׂרָאֵל נַפְשְׁךָ לְגִדּוּפִים:

יג כִּי־מַלְכוּת אֱלֹהִים אֵינָנָה מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה כִּי אִם־צְדָקָה שְׁלוֹם וְחֲדוּנָה בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ:

יד וְהַעֲבֵד אֶת־הַמְּשִׁיחַ בְּאֵלָה רְצוּי הוּא לְאֱלֹהִים וְנִחְמַד בְּעֵינֵי אַנְשִׁים:

טו עַל־כֵּן נִרְדְּפָה־נָא דְרַכִּי שְׁלוֹם לְכוּנָן אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ:

טז אֶל־תִּהְרַס פְּעַל אֱלֹהִים עַל־דְּבַרְתָּ מֵאֲכָל כָּל־דְּבָר הוּא טָהוֹר וְרַק רַע הוּא לְאֲשֶׁר יֹאכְלוּ לְהַתְנַקֵּם בְּנַפְשׁוֹ:

יז טוֹב לֹא־לְאֹכַל בֶּשֶׂר לֹא־לְשִׁתוֹת יָיִן וְלֹא־לְעֲשׂוֹת דְּבָר אֲשֶׁר יְהִיָּה מְכַשׁוֹל לֵב לְאֲחִיךָ אוֹ אֲשֶׁר יִנְקֹשׁ־בוֹ אוֹ יָדִיו תִּרְפִּינָה:

יח יֵשׁ־לָךְ אִמוּנָה תִּהְיֶי־לָךְ לְבַדְּךָ לְפָנָי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לְבוֹ לֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּאֲשֶׁר יִכְחַר־לוֹ:

יט אֵף אִם־יֹאכַל וְלָבוֹ נִפְלַג עָלָיו וְנִשָּׂא עוֹנוֹ יַעַן כִּי לֹא בְּאִמוּנָה מַעֲשֵׂהוּ וְכָל אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה בְּבִלֵי אִמוּנָה חֲטָא הוּא:

פרק טו

א וְאִנְחָנו גְּבֻרֵי כַח עֲלִינוּ הַמַּצְנָה לְשֵׁאת רַפְיוֹן דְּלֵי כַח וְלֹא לְחֹשׁ לְחַפְץ נִפְשָׁנוּ:

ב וְאִישׁ אִישׁ מֵאֲתָנוּ יְחֹשׁ לְחַפְץ רַעְהוֹ לְטוֹב־לוֹ לְבַעֲבוּר יְבִנָּה מִמֶּנּוּ:

ג כִּי גַם־הַמְּשִׁיחַ לֹא חָשׁ לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־חָשׁ לְאֲשֶׁר כְּתוּב וְחָרְפוֹת חוֹרְפִיד נִפְלוּ עָלָי:

י^ד וְכַל־אֲשֶׁר נִכְתָּב מִקֶּדֶם נִכְתָּב לְמוֹסֵר לְנֹי לְהַחְזִיק
 בְּתַקְנָהּ בְּאֶרֶץ אֲפִים וּבְתַנְחוּמוֹת הַכְּתוּבִים:
 ה^ה וְאֵל אֶרֶץ אֲפִים אָבִי הַתַּנְחוּמִּים יִתֵּן לָכֶם לֵב אֶחָד
 לְאִישׁ כְּאָחִיו כִּי־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 ו^ו וּבִלְב אֶחָד וּפֹה אֶחָד תִּכְבְּדוּ יַחְדָּו אֶת־אֱלֹהִים אָבִי
 אֲדִנְיָנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 ז^ז עַל־כֵּן קִבְּלוּ נָא אִישׁ אֶת־רַעְוֵהוּ כְּאֲשֶׁר גַּם־הַמְּשִׁיחַ
 קִבֵּל אֶתְכֶם לְכָבוֹד הָאֱלֹהִים:
 ח^ח וְנֹאנִי אֹמֵר כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְמִשְׁרַת אֶת־הַנְּמוּלִים
 בַּעֲבוּר אֲמַת אֱלֹהִים לְהַקִּים דְּבָרָיו אֶל־הָאָבוֹת:
 ט^ט וְהַגּוֹיִם גַּם־הֵם יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־חֲסִדָּו כַּפְּתוּב
 עַל־כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמְּרָה:
 י^י וְעוֹד כְּתוּב הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ:
 יא^{יא} וְעוֹד הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִיִּם:
 יב^{יב} וַיִּשְׁעֵיהָ יֹאמֵר עוֹד וְהָיָה שְׂרָשׁ יִשְׂי וְהַעֲמֵד לְמִשְׁלַל
 בַּעֲמִים אֲלֵיו גוֹיִם יִקְוּוּ:
 יג^{יג} וְאֵלֵהִי הַתַּקְנָה יִמְלֵא אֶתְכֶם כָּל־שִׂמְחָה וְשָׁלוֹם
 בְּאֲמוֹנְתְכֶם לְהוֹסִיף חֵיל בְּתַקְנָהּ בְּעַז רוּחַ הַקִּדְּשׁ:
 יד^{יד} וְגַם־בְּכֶם אָחִי בְּטָחָה נִפְשִׁי מְאֹד כִּי־אַתֶּם מְלֵאִים
 חֶסֶד שְׁלֵמִים בְּכָל־דַּעַת וּנְכֻנִים לְהַזְהִיר אִישׁ
 אֶת־אָחִיו:
 טו^{טו} וְנֹאנִי בְּיָתֵר עַז כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל־אֲדוֹת דְּבָרִים אֲחֵדִים
 כְּמִזְכִּיר אָנִי לְפָנֶיכֶם אֲחֵרִי אֲשֶׁר הִטָּה אֱלֹהִים אֵלַי
 חֶסֶד:
 טז^{טז} וְנֹאֲהִיָּה לְמִשְׁרַת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֵּין הַגּוֹיִם וְנֹאֲכַהֵן
 לְבִשְׁוֹרַת הָאֱלֹהִים בַּעֲבוּר יַעֲלֶה קֶרֶן הַגּוֹיִם לְרִצּוֹן
 מִקֶּדֶשׁ בְּרוּחַ הַקִּדְּשׁ:
 יז^{יז} וּבְכֵן יִשְׁלִי לְהַתְהַלֵּל בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּחַפְצֵי אֲשֶׁר
 לְאֵלֹהִים:
 יח^{יח} כִּי לֹא־נִסִּיתִי לְדַבֵּר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא בִצַע הַמְּשִׁיחַ
 עַל־יָדֵי לְהַטוֹת אֲלֵיו אֶת־לֵב הַגּוֹיִם בְּאֲמָרֵי פִי
 וּבַעֲלִילוֹת יָדַי:
 יט^{יט} בְּגִבּוֹרַת הָאֲתוֹת וְהַמְּפֹתִים בְּעַז רוּחַ אֱלֹהִים עַד אֲשֶׁר
 מְלֹאָה הָאֶרֶץ בְּשֵׁרַת הַמְּשִׁיחַ מִירוּשָׁלַיִם וּסְבִיבוֹתֶיהָ
 עַד אֶלְוִרִיקוֹן:
 כ^כ וְכֵן שְׁמַתִּי מִגַּמַּת פְּנֵי לְבָשָׁר אֶךְ בְּמַקְמוֹת אֲשֶׁר שֵׁם
 הַמְּשִׁיחַ עוֹד לֹא נִקְרָא שֵׁם לְבִלְתִּי אֲבַנָּה עַל־יְסוֹד
 אֲחֵרִים:
 כא^{כא} כִּי אִם־כַּכְּתוּב אֲשֶׁר לֹא־סִפֵּר לָהֶם רְאוּ וְנֹאֲשֶׁר
 לֹא־שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנִנוּ:
 כב^{כב} וְנֹאֲשֶׁר לְזֹאת נַעֲצְרֵתִי זְמַן רַב מִבּוֹא אֲלֵיכֶם:
 כג^{כג} אֲבָל עַתָּה אֲחֵרִי אֲשֶׁר אֵין־לִי עוֹד מְקוֹם בְּגִלְלוֹת
 הָאֵלֶּה וְהַשּׁוֹקֵתִי גְדוּלָה לְבּוֹא אֲלֵיכֶם זֶה שְׁנַיִם רְבוֹת:
 כד^{כד} אָבוֹא אֲלֵיכֶם בְּלִכְתִּי לְסַפֵּר כִּי מְקוּהָ אָנִי לְרְאוֹתְכֶם
 בַּעֲבָרִי לְשַׁבַּע שְׁמֵחוֹת אֶת־פְּנֵיכֶם לְמַעַט אַחַר
 תְּשַׁלְּחוּנִי לְדֶרֶךְִי:
 כה^{כה} אֲפֹס כִּיּוֹם הַנְּנִי הַלֵּךְ יְרוּשָׁלַיִמָה לְהִבִּיא שֵׁם מַחְיָה
 לְקִדּוּשִׁים:
 כו^{כו} כִּי־יִשָּׁר הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמְּקִדּוּנִים וְהָאֲכִיִּים לְהַרִים
 מִשְׁאֵת נִדְבָה אֶל־אֲבִיוֹנֵי יְרוּשָׁלַיִם וְהַקְּדוּשִׁים:

פרק טז

א^א וְהַנְּנִי מִפְּגִיעַ בְּעַד אַחַתְנָו הַבָּאָה לְפָנֶיכֶם הִיא פּוֹיָבָה
 מִשְׁרַת אֶת־הַעֲדָה בְּקִנְיָרִי:
 ב^ב אָנָּא קִבְּלוּ־נָא בְּאֲדִנְיָנוּ כְּמַשְׁפָּט לְאֲנָשֵׁי קִדְּשׁ
 וְתַמְכוּהָ בְּכָל־דְּבָר אֲשֶׁר תַּחֲסֹר עִמָּכֶם כִּי גַם־הִיא
 תַּמְכָּה בְּיָדֵי וּבִיַּדֵי רַבִּים זוֹלָתִי:
 ג^ג שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִי־סַקְלָא וְעַקְלִס חַבְרִי בַּעֲבַדְתָּ יִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ:
 ד^ד אֲשֶׁר נָתַנוּ צִנְאָרְם בְּעַד נִפְשֵׁי וְלֹא־אָנִי לְבִדֵי מַכִּיר
 טוֹבְתָם כִּי אִם־גַּם כָּל־קַהֲלוֹת הַגּוֹיִם:
 ה^ה וְגַם אֶל־הַעֲדָה בְּבֵיתְם תִּשְׁאָלוּ לְשָׁלוֹם שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם
 אֲפִינְטוּס יְדִידֵי הָלֵא הוּא רְאִישִׁית פְּרִי אֶסְיָא לְמְשִׁיחַ:
 ו^ו שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם מְרִיָם אֲשֶׁר עָמְלָה לָכֶם עִמָּל רַב:
 ז^ז שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַנְדְּרוֹנִיקוּס וְיוֹנִיָס קְרָבִי אֲשֶׁר נֶאֱסָרוּ
 אִתִּי בְּמִשְׁמֵר וְגַם־יִצְאָ שְׁמַעְס בֵּין הַשְּׁלִיחִים וְהֵם
 דְּבָקוּ לְפָנֵי בְּמִשְׁחִינּוּ:
 ח^ח שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲמַפְלִיאָס יְדִידֵי בְּאֲדִנְיָנוּ:
 ט^ט שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אוֹרְבִּנוּס חַבְרָנוּ בַּעֲבַדְתָּ הַמְּשִׁיחַ
 וְלְשָׁלוֹם סְטִכִּיס יְדִידֵי:
 י^י שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲפִלִּיס הַנְּאָמָן בְּמִשְׁחִיחַ שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם
 בְּנֵי בֵית אַרִיסְטוֹבְלוּס:
 יא^{יא} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם הַרְוִדִין קְרָבִי שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית
 נְרַקִּיסוּס הַדְּבָקִים בְּאֲדִנְיָנוּ:
 יב^{יב} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם טְרוֹפִינָה וְטְרוֹפֶסָה הַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂיָהן
 בְּאֲדִנְיָנוּ שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִיסִיס הָאֶהוּבָה אֲשֶׁר הַרְבֵּתָהּ
 פְּעֻלָּיָה בְּאֲדִנְיָנוּ:
 יג^{יג} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם רוֹפּוּס בַּחִיר אֲדִנְיָנוּ וְלְשָׁלוֹם אֲמוּ כָּאֵם
 לִי:
 יד^{יד} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲסוֹנְקִרִיטוּס פְּלִיגוֹן הַרְמָס פְּטְרוֹבָס
 וְהַרְמִיס וְהָאֲחִים אֲשֶׁר עִמָּהֶם:
 טו^{טו} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פִּילוּלוּגוּס וְיוֹלִיאָ נִירָנָס וְאַחֹתוֹ
 וְאוּלוּמָפָס וְכָל־הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר אִתָּם:

טו שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש
כל-קהילות משיחנו דרשות לשלום לכם:

טז ואני מזהיר אתכם אחי השמרו לכם ממשלחי מדנים
ומוקשים להפך את-הלקח אשר למדתם סורו-נא
מעליהם:

טז כי אנשים פאלה לא יעבדו את-אדנינו ישוע המשיח
כי אם-את-כרשם ובשפת חלקות וחלקלקות ידיחו
את-לבבות התמימים:

טז ונדע לכל כי-יש לכם לב שמע ועל-כן שש אני
עליכם אף חפצתי כי תהיו חכמים לעשות טוב
ותמימים מעשות רעה:

כ ואלהי השלום ידכא את-השטן כה מהר תחת רגליכם
חסד ישוע המשיח אדנינו יהיה עמכם:

כא טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרס קרובי
דרשים לשלומכם:

כב ואני טרטייוס ספר האגרת הזאת שאל לשלומכם
באדנינו:

כג גיוס בעל המלון לי ולכל-הקהל דרש לשלומכם
ארסטוס סכן העיר וקנרטוס אחינו שאלים
לשלומכם:

כד חסד אדונינו ישוע המשיח עם-כלכם אמן:

כה והוא אשר הפח בידו לכוון אתכם כבשרתי היא
בשרת ישוע המשיח כפי התגלות הסוד אשר היה
כמס מימי קדם:

כו ואשר נגלה כיום על-פי כתבי הנביאים בפקדת אלהי
עולם והגד לכל-הגוים להטות את-לבם אל-אמונתו:

כז הוא אל העות לבדו ולו הכבוד בישוע המשיח לעולם
ועד אמן: